अशुभप्रदं नराणां जातिविभेद्न काला उन्यः॥ १२॥ त्रापाएड्रस्य वर्षा-चिचकपोतस्य चैव षएमासात्। कुङ्गध्यस्य फलं सद्यःपानं कपातस्य॥ १३॥ चिचिद्ति शब्दः पृणाः श्यामायाः श्रु लिश्रु लिति च धन्यः। चचेति च दो इः स्यात् स्वप्रिययोगाय चिक्चिगिति॥ १४॥ हारोतस्य तु शब्दा गुग्गुः पूर्णा ऽपरे प्रदीप्ताः स्यः। स्वर्विचित्यं सवं भारदाच्याः शुभं प्राक्तम् ॥ १५ ॥ विष्यिशब्दः पूर्णः करायिकायाः शुभः कहकहेति। क्षेमाय केवलं करकरेति न त्वर्थसिडिकरः॥१६॥ कारुक्तीति सम्यः स्वरः कटुक्तीति दृष्टये तस्याः। अपलः कोटिकिलीति च दीप्तः खलु गुं कतः शब्दः॥ १७॥